

Веднага единъ слѣдъ други се чуха още 3 гласа отъ разни страни. Отначало отъ ревѣтъ на рогачитѣ ме побиха трѣпки, но послѣ се успокоихъ и почнахъ да се любувамъ на тоя ревъ.

— Трѣгнахме по посока на ревѣтъ. Слѣдъ малко чухме силно тракане. Въ жгѣла на една блиска полянка се бѣха наежили 2 голѣми рогача. Отъ ударитѣ, що си нанасяха съ главитѣ и роговетѣ, плющеше цѣлата околностъ; заслѣпени отъ яростъ, тѣ пѣшкаха и сумтѣха, подобно на ранени звѣрове и сегисъ-тогисъ изпущаха цѣли облачата пара изъ ноздритѣ си . . .

На 50 крачки отъ борцитѣ четири миловидни кошути наблюдаваха съ голѣмо спокойствие крѣвнишката борба. Гледката бѣше колкото величественна, толкова и ужасна! . . . Наскоро тѣ ни забѣлѣзаха и избѣгаха.

— Слѣдъ тѣзи битки, при които много често единия отъ борцитѣ пада мъртавъ, победителя за награда добива милувкитѣ на кошутитѣ, които заедно съ него по цѣли седмици крѣстосватъ обширнитѣ планински дѣбрави и долини . . .

— Тѣзи боеве на рогачитѣ ставатъ веднажъ въ годината — кждѣ края на лѣтото. Прѣзъ туй врѣме ставатъ свадбитѣ на елени тѣ, затуй тѣ тогава тѣй силно реватъ и тѣй люто се биятъ . . .

Зеленогоровъ.